

Молитва (Навчіть мене, рослини, зросту)

Богдан-Ігор Антонич

Навчіть мене, рослини, зросту,
буяння і кипіння, й хмелю.
Прасловом, наче зерном простим,
хай вцілю в суть, мов птаха трелем.

Навчіть мене, рослини, тиші,
щоб став сильний, мов дужі ріки,
коли до сну їх приколише
луна неземної музики.

Навчіть мене, рослини, щастя,
навчіть без скарги умирати!
Сприймаю сонце, мов причастя,
хмільним молінням і стрільчатим.

Хай сонце – прабог всіх релігій –
золотопере й життесійне,
благословить мій дім крилатий.

Накреслю взір його неземний,
святий, арійський знак таємний,
накреслю свастику на хаті,
і буду спати вже спокійний.

14 березня 1936

Подано за першодруком.

У "Пісні про незнищенність матерії, 1967" передостанній рядок "накреслю свастику на хаті" виправлено на "накреслю я його на хаті". З цією правкою передруковано у "Поезіях, 1989" та "Великій гармонії, 2003", а також у виданні Б. І. Антонича російською мовою: Антоныч Б.-И. Избранные стихи = Антонич Б.-И. Вибрані поезії. – Львів: Каменярь, 2008. – Тексти парал. укр. і рос. мовами. У "Перстенях молодості, 1966", "Зібраних творах, 1967", "Творах, 1998" та у цьому

виданні подано оригінальний Антоничів текст.